

О, колко е доволенъ, колко е добъръ даже въ тая минута тоя милъ многообѣщающъ младъ човѣкъ!

3. Два богаташа.

Когато прѣвѣзнясятъ прочутия богаташъ Ротшилдъ, който отъ свойтъ голѣми приходи харчи цѣли хиляди за въспитание на дѣца, за лечение на болни, за гледане на неджгави, азъ го хваля и падамъ въ умиление.

Но като го хваля и се умилявамъ, азъ не мога да не си спомня за едно бѣдно селско сѣмѣйство, което прие едно сираче момиче въ своята слупена колибка.

— Ако вземемъ Катя, говорѣше жена му, послѣднитѣ ни парици по нея ще изхарчимъ. Не ще да има съ какво соль да си купимъ, хлѣбеца да си посолимъ.

— Е пъкъ ние можемъ да го ядемъ и непосоленъ, отговори нейния мжжъ!

Колко е далеко Ротшилдъ отъ тоя селянинъ!

